

Մինչ բղկենցադոյս

Անփորձդ եւ դու, ո՞ն, փորձենցես զամուլ յոյս,
Եւ զտապ եւ վիշտ՝ զոր ոչ գիտես դեռ գերկրի,
Քոյր իմ, եւ յայն ժամ ո՞ տայր զքեզ սփոփելի,
Ո՞հ քե կարէի:

ԱՍՏՂՆ ԵՐԵՎՈՐԻՆ.

ԱՌ Յ. ԱՊՐ. ԲՊՊ.

Խաղաղական դու ժամուց
Աստղիկ, հրեշտակ լուսարեւ,
Ո՛վ խորանին անարեւ,
Ջան՝ դու պայծառ նախաբայ,
Աստղիկ, ո՞վ սեր զիշերաց,
Դու իմ անուրջք եւ վըշտաց:

Կուսան չըքնաղ, ի ճակատ
Որ բզլուսոյ տանիս հինս,
Ապագայից իբր ի կիս
Միտք քեզ հային խանդակար,
Ըզգիշերաց սրբական
Երբ մեզ քանաս յանդիման:

Յայգուէ տիեզ աչքս ի քոյդ
Ըզմայլին շնորհս եւ գեղ,
Աչք իմ վըճիտ եւ անմոլ
Անբացք յայլ բայց ի գեղոյդ,
Եւ արդ ո՞ն թիւս տեսի ես,
Այլ ոչ սուրբ, քաղցր իբր բզբեզ:

Ոչ զոք պայծառ քեզ հանգէտ,
Ոչ սրբառուօք քո տիպար,
Ոչ զոք յաւեժ հաւասար,
Եւ անաղօտ մըշտաւետ,
Ոչ զոք՝ կըրից ի շընչոյն
Ի հուր կամ փայլ մընայուն

Դու գեր քան զամպս եւ շողի,
Որ զամենայն պատեն մեր,
Աչացդ յակկեր լուսայեւ,
Ատենաց ի ստուեր ոչ մըրնի,
Եւ ոչ մըրրիկք մեր եւ շանքք
Առ քեւ ունին արձագանգ:

Դու գերդ շուշան գեղամբարձ
Ի մարզ խոտոց ծրմակին,
Կամ օրիորդ սիրային
Շքեղ՝ ի պար գեղանեաց,
Աստղիկ, յատենոց բոյս անդ խիտ
Ջարդ եւ նոցին եւ ծրմիտ:

Ջարդ եւ ի քոյդ պըշնում յոյս
Ջարդ սըխրանայ սիրտս ի քեզ,
Սիրտ՝ ոչ մանկան անախտ հեզ,
Աչք՝ որ գիտեն զարտատուս,
Բայց դեռ սիրեմ ես, ուի խոկ
Գամ անփոփոխ առ բրբօք:

Ah! lorsque de cette vie,

Dont tu n'as aucune expérience, toi aussi tu éprouveras les espoirs
Et les amertumes d'un monde qui ne t'est pas connu, [stériles]
Ma sœur, qui me donnera alors de pouvoir te consoler?

Ah! si je pouvais!

L'ÉTOILE DU SOIR.

A M. R. C.

Étoile des heures paisibles,
Doux ange aux ailes de lumière,
Qui, dans le ciel sans soleil,
Lèves le premier ton flambeau éblouissant!
O étoile bien aimée des nuits,
C'est toi qui est le charme de mes douleurs.

Vierge imposante, qui sur ton front
Portes un faisceau de lumière,
Les cœurs te contemplant avec ravissement,
Comme une fée de l'avenir,
Quand tu dévoiles devant nous
La magie de la nuit.

Dès l'aube de mes ans, mes yeux
Étaient charmés de tes grâces et de ta beauté.
Mes yeux purs et innocents
Qui n'étaient pas encore ouverts à d'autres beautés.
Et maintenant, ah! j'en ai vu des milliers,
Mais jamais une sainte et suave comme la tienne.

Jamais éclatante comme la tienne,
Jamais attrayante au cœur;
Jamais une toujours égale,
Et comme toi toujours inextinguible;
Jamais une qui, sous l'empreinte des passions,
Dure dans toute sa splendeur, dans toute son ardeur.

Tu es au-dessus des nuages et des vapeurs
Qui entourent toutes choses;
Le rubis chatoyant de tes yeux
N'est pas voilé par les ombres d'ici-bas.
Et nos tempêtes et nos foudres
N'ont pas d'écho jusqu'à toi.

Tu es comme un lis majestueux dans sa beauté.
Au milieu des humbles herbes de la vallée;
Ou comme une jeune fille, dans un groupe
D'autres jeunes filles charmantes, elle, plus charmante que toutes.
Car, entourée de nombreuses étoiles brillantes,
O étoile, tu es leur parure et leur sourire.

Aujourd'hui encore mes yeux contemplant ta lumière,
Aujourd'hui encore mon cœur est charmé de toi.
Ce cœur qui n'a plus le calme et la candeur de l'enfant,
Ces yeux qui connaissent maintenant les pleurs.
Oui, je t'aime, et je rêve encore
Sous tes regards qui ne sont pas changés.

Առ շող կանխեմ ես քոյին
Թեպետ ոչ ես ինչոյն վայր,
Ո՛չ ես ընդ իմ քաղցրիկ մայր
Ցաղօրս ի քայ Նըշուլին.
Դաստքս երկնաձիգ դողողօնն՝
Ոչ ես ի ծղիսն իւր յնունն :

Սիրեմ ըզբեզ դեռ սրբալիս
Որ իբր ըզբոց մի բերեա
Բախե յերկինս ցանգ ըզբեա,
Յերկին՝ զոյր դրամբ լուսայնիս
Կանգնիս երկրիս մեր խօսնակ
Բաստիցն ի կայս հրաւիրակ :

Յորժամ ցառոց զիս բեռինք
Ընկճեն, եւ սիրտ իմ համրի
Իբր անապատ ամայի,
Եւ որ նայեաց մի տայ չիք,
Զիք բազմածով ուր ոգւոյս
Սիւք մի շրնչե եւ կամ յոյս :

Յորժամ ըզքայս իմ կրբոտ
Շարժեմ յերկիր որ ոչ իմ
Եւ մենաւոր երեքիմ
Յամայս որ չեն ինձ ծանօթ,
Եւ չիք որ տայն առ իս զաջ,
Կամ զեր ասեւ. Ա՛ստ առաջք :

Այլ դեռ քեզ ակն իմ ի հայց,
Սիրտս ի խնդիր է լուսոյ.
Շող դու երմին լեր լուսոյ,
Զանժան սիրոյն բարբառեաց.
Ու ի խորս հոգւոյս իմ պըղտոր,
Ո՛հ հեղ ծաւալ քո զանդորր :

ԻՈՐԻՆ Վ. ԳԱՆՅԱՆՆԵԱՆ.

Je cours encore à ta rencontre
Je viens prier encore sous tes splendeurs
Bien que ce ne soit pas au même lieu,
Ni avec ma tendre mère,
Et que mes faibles bras levés au ciel
Ne soient plus soutenus par ses pieuses mains.

Je t'aime avec un cœur
Qui comme la flamme légère,
Toujours bat des ailes pour s'envoler au ciel,
Au ciel dont tu illumines la porte
Étincelante, messagère céleste;
Comme pour nous convier au séjour du vrai bonheur.

Quand le poids des douleurs
M'écrase et que mon cœur se tait
Comme un désert silencieux;
Quand personne n'a un regard pour moi;
Quand dans mon âme agitée de tempêtes
Ne souffle du dehors nulle brise rafraîchissante ;

Quand je porte ou traîne mes pas languissants
Sur une terre qui n'est pas la mienne,
Et que j'erre seul et que je chancelle
Dans des déserts inconnus pour moi,
Et que personne n'est là pour me tendre la main
Ou me dire seulement : Voilà ton chemin.

Alors encore mes paupières t'appellent
Et mon cœur cherche ta lumière.
Sois pour lui un rayon d'espoir;
Parle-lui de l'amour suprême.
Et au fond de mon âme troublée,
Ah! répands ton calme et ta paix.

CORÈNE CALFA.

ՍՍ.ՀՄԱՆՔ ՏԵՍՉՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ Ի ՌՈՒՍԻԱ.

(Շարաշարութիւն. Տես Հ. Գ. էջ 225.)

ԳԼՈՒԽ Ը.

ԱՄՈՒՍՆԱՑԵԱԼ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅՔ.

ՃԲ.

Ամուսնացեալ եկեղեցականք լուսաւորչական
Հայոց են նախ՝ Աւագերեցք, Քահանայք, Աւագ
սարկաւազք, Սարկաւազք եւ Կիսասարկաւազք.
Երկրորդ՝ Դպիրք եւ սպասաւորք եկեղեցւոյ :

ՃԳ.

Հայոց ամուսնացեալ եկեղեցականներուն
կարգը կրնան մտնել ամեն վիճակէ՝ մարդիկ՝
առաջարկութեամբ վիճակաւոր Առաջնորդին,

հաւանութեամբ այն անձանց կամ տեղեաց՝
որոնցմէ կախումն ունին, եւ վճռով Սիւնհոդոսին
Էջմիածնի: Տուրք տուող վիճակէ եղած անձինքը՝
միայն Տերութեան ծերակալութիւն վճռովը կրնան
եկեղեցական կարգ առնուլ :

ՃԴ.

Հայաստանեայց եկեղեցւոյ սրբանուէր պաշ-
տօնեաները, անոր հին կանոններուն համեմատ,
վիճակաւոր Առաջնորդաց ձեռքովը պաշտօն
կառնուն եւ հոգեւոր աստիճան ու ձեռնադրու-
քին կընդունին : Իսկ դպիրներն ու եկեղեցւոյ
սպասաւորները պաշտօններ կառնուն՝ վիճա-